

W konsekwencji, określając hipotetyczne wartości sprzedaży w odniesieniu do uczestników kartelu, Komisja nie doszacowała w znaczący sposób roli dostawców europejskich w tym naruszeniu i przeceniła rolę dostawców azjatyckich, w tym Fujikury.

- ⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 2 kwietnia 2014 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39610 – Kable elektryczne) [notyfikowana jako dokument C(2014) 2139 final] (Dz.U. 2014, C 319, s. 10).
- ⁽²⁾ Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-356/15, Republika Austrii / Komisja Europejska, wniesione w dniu 21 września 2018 r. przez Republikę Austrii

(Sprawa C-594/18 P)

(2018/C 427/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Austrii (przedstawiciel: Dr. G. Hesse, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Czeska, Republika Francuska, Węgry, Rzeczpospolita Polska, Rumunia, Republika Słowacka, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 12 lipca 2018 r. w sprawie T-356/15, Republika Austrii/Komisja Europejska;
- uwzględnienie w całości skargi pierwszoinstancyjnej o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) 2015/658 z dnia 8 października 2014 r. w sprawie środka pomocy SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), który Zjednoczone Królestwo planuje wdrożyć w celu wsparcia elektrowni jądrowej Hinkley Point C ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy: brak celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania Unii

Wydaje się, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim – wbrew stanowisku prawnemu Sądu – budowa nowej elektrowni jądrowej nie jest celem stanowiącym przedmiot wspólnego zainteresowania Unii. Wobec tego zarzut czwarty w związku z częścią piątą zarzutu dziewiątego, w ramach których podniesiono, że wspieranie energii jądrowej nie jest wymaganym do zatwierdzenia pomocy celem stanowiącym przedmiot wspólnego zainteresowania w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, nie powinny być zostać oddalone.

Zarzut drugi: błędne zastosowanie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE

Środki pomocy zostały błędnie uznane za zgodne z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE. W zaskarżonym wyroku błędnie zdefiniowano właściwy sektor gospodarczy w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE oraz niesłusznie pominięto analizę zawodności rynku. Zarzut pierwszy oraz części pierwsza i druga zarzutu dziewiątego, dotyczące wyodrębnienia rynku i zawodności rynku nie powinny być zostać oddalone.

Zarzut trzeci: brak wystarczającej analizy kwestii proporcjonalności

W zaskarżonym wyroku Sąd błędnie potwierdził niewystarczającą analizę proporcjonalności dokonaną przez Komisję Europejską. Twierdzenia Komisji odnoszące się do proporcjonalności pomocy są błędne i niezrozumiałe, co czyni tę decyzję nieważną. Zarzut szósty, zastrzeżenie drugie części trzeciej zarzutu dziewiątego i szósta część zarzutu dziewiątego, podkreślające zasadniczo niewystarczający charakter kontroli proporcjonalności środków, nie powinny być zostać oddalone.

Zarzut czwarty: niezgodność z prawem pomocy operacyjnej

Sąd nie uwzględnił okoliczności, że środki przewidziane w celu wsparcia elektrowni jądrowej Hinkley Point C stanowią niezgodną z prawem pomoc operacyjną. Wobec tego zarzut trzeci, a także zastrzeżenie pierwsze części trzeciej zarzutu dziewiątego, w ramach których podniesiono, że środki przewidziane przez Zjednoczone Królestwo należy uznać za niezgodną z prawem pomoc operacyjną, nie powinny być zostać oddalone.

Zarzut piąty: niewystarczające określenie elementów pomocy i naruszenie „komunikatu w sprawie gwarancji”

Wreszcie Sąd, po pierwsze, nie zdefiniował w wystarczający sposób elementów pomocy, a po drugie, nie wziął pod uwagę naruszenia „komunikatu w sprawie gwarancji”. W tym kontekście zarzut ósmy i czwarta część zarzutu dziewiątego, dotyczące braku wystarczającego zdefiniowania elementów pomocy i naruszenia komunikatu w sprawie gwarancji, nie powinny być zostać oddalone.

(¹) Dz.U. 2015, L 109, s. 44.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie T-439/14: LS Cable & System/Komisja, wniesione w dniu 21 września 2018 r. przez LS Cable & System Ltd

(Sprawa C-596/18 P)

(2018/C 427/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: LS Cable & System Ltd (przedstawiciele: S. Spinks, S. Kinsella, Solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości i na tej podstawie stwierdzenie nieważności decyzji (¹) w zakresie w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie, oraz w ramach przysługującego Trybunałowi nieograniczonego prawa orzekania, obniżenie wymiaru grzywny wymierzonej wnoszącej odwołanie;
- w przypadku gdyby Trybunał Sprawiedliwości nie wydał orzeczenia w niniejszej sprawie – zastrzeżenie kosztów i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd, zgodnie z wydanym przez Trybunał wyrokiem;
- zgodnie z do art. 184 regulaminu postępowania przed Trybunałem – obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zaskarżony wyrok naruszył prawo w sposób oczywisty przeinaczając jasne znaczenie dowodów dotyczących ofert składanych przez wnoszącą odwołanie w ramach projektów EOG.